

HA ARRIBAT L'HORA DE LA CAPITALITAT

CALELLA SERÀ NOMENADA CAPITAL DE LA SARDANA 2015 AQUEST DISSABTE, 14 DE MARÇ, EN UN ACTE SOLEMNE CELEBRAT AL FAR

D'aquesta manera, la població de l'Alt Maresme es convertirà en la tercera capital de la Sardana, seguint els passos d'Arenys de Munt (2013) i de Barcelona (2014)

Pàg. 3

El prestigiós oncòleg i investigador, Carles Cordón, reconegut sardanista, llegirà al Far de Calella el pregó de la capitalitat.

Pàg. 4

L'estrena de *Calella, capital de la Sardana* de Jordi Feliu se suma a les també estrenes de sardanes de Francesc Cassú, Jordi Molina, Enric Ortí i Marc Timón.

Pàg. 5

La creació d'una cobla pròpia, dirigida per Francesc Cassú i formada per músics d'alt nivell, busca prestigiar la Sardana i la música de cobla.

Pàg. 6 i 7

L'edició d'un doble CD i DVD, un espectacle de fusió amb cobla, big band i veus, un vídeo mapping i l'exposició *Verd de pi, blau de mar*, entre el més destacat.

Joan Maria Arenaza

A circular logo with a white background and a blue border. It features a stylized signature 'leee' in black with three red diagonal lines underneath. Below the signature, the text '2015 Calella capital de la Sardana' is written in blue and black. The logo is set against a blue background.

A poster for the 88th Aplec de la Sardana. It features a black and white photograph of a sardana dance. The text 'Calella 88è Aplec de la Sardana' is written in red and black. Below it, 'L'Aplec Pairal de Catalunya' is written in red. At the bottom, the locations 'Marinada Jovenivola de Sabadell Montgrins Principal de la Bisbal' and the dates '6 i 7 de juny' are listed.

ENTREVISTA A MONTSERRAT CANDINI, ALCALDESSA DE CALELLA

‘Liderem la capitalitat en resposta a la nostra pròpia història’

Era aquell temps en què la fermesa d'un país s'havia de posar de manifest creant nous símbols per suplir els que ens eren prohibits, en què cridar 'Visca el Barça!' significava molt més del que deia i una sardana ocupava el lloc que el nostre himne s'havia vist obligat a deixar buit. Era una lluita que l'estament oficial tenia perduda, a la llarga, perquè els sentiments no es poden arrencar per decret quan han arrelat al cor del poble. En el desert en què es volia reduir la nostra dansa, l'aplec de Calella s'oferia com un oasi sardanista on acudia una gernació vinguda de tot arreu que arribava aquí amb trens especials, amb desenes i desenes d'autocars i amb camions abarrotats de gent que omplia de gom a gom el nostre parc Municipal àvida d'afirmar la seva catalanitat ballant sardanes.

Són paraules de l'escriptor calellenc Francesc Grau i Viader que l'alcaldeessa de Calella, Montserrat Candini, coneix bé atès que les llegirà en el marc dels actes inaugurals de la capitalitat de la Sardana de Calella, aquest diumenge, 15 de març, a un quart d'una del migdia, a la Fàbrica Llobet-Guri.

Què li passa pel cap, en llegir aquest text de Francesc Grau?

Es fa evident que va haver-hi una època, immediatament posterior als anys de la Dictadura, en què es va recuperar bona part de la història perduda. Grau apel·la a la duresa dels anys del Franquisme i ho fa posant la mirada en allò que és i representa la dansa nacional, la Sardana. De fet, és alguna cosa més, que una dansa: forma part del nostre ADN i va ser, i és encara, un símbol de llibertat i de prosperitat. Em sembla especialment remarcable la definició que fa Francesc Grau d'aquests sentiments que no es poden arrencar a cop de decret. És una imatge que simbolitza moltíssim el que passava en aquella època però, curiosament, troba paral·lelismes en allò que està passant actualment a Catalunya.

I en veure la fotografia del president Tarradellas, en un Pati de l'Òs ple a vessar?

Bé, fa certa esgarripança perquè des del 'Ja sóc aquí' pronunciat des del Palau de la Generalitat va fer tot un recorregut fins arribar al Pati de l'Òs de Calella. Per a

De la ciutadania n'espero aquest grau de compromís, de complicitat que sempre demostra en tot i per a tot allò que es fa a la ciutat

mi significa deixar enrere la foscor; és, fins a cert punt, posar les coses a lloc, posar color a allò que era negre. El color que representa el patriotisme de la gent d'aquest país.

Què els diria als qui sostenen que els temps passats van ser millors?

Que no és cert. Cada temps acaba complint amb la seva funció i òbviament, sense el passat, sense conèixer-lo, sense reivindicar-lo probablement no seriem on som ara. Hi ha molts elements de catalanitat, moltes entitats civils a Catalunya, que mantenen viva la flama del nostre país. És en ells que hem de centrar la mirada.

Què els ha portat, a liderar aquest projecte de la capitalitat?

Doncs la nostra pròpia història. Si tenim present que, aquest any, l'aplec degà de Catalunya, que és l'Aplec de Calella, farà 88 anys i que l'Agrupació Sardanista que l'impulsa, la nostra, en farà 65, tot ens condueix cap aquí. Assolirem la capitalitat de la Sardana no únicament per convenciment sinó d'una manera natural, fins a cert punt, en correspondència a aquest relat històric que comentàvem. Amb tota la modèstia però, insisteixo, amb tota la convicció. Calella és una capital 'natural' de la Sardana.

Parli'ns del que significa, en l'àmbit organitzatiu, plantejar una commemoració d'aquestes caracte-

ristiques. Un any és massa temps, per festejar qual-sevol cosa?

És molt de temps però alhora són moltes oportunitats. Calella és una ciutat que està avesada a organitzar moltes activitats i és cert que de manera permanent se'ns *tensiona*, com a municipi. Però estem convençuts que sortirà tot molt i molt bé. De fet, ho veig una mica a l'inrevés: tot un any representen moltes oportunitats per a la nostra ciutat i la nostra gent.

Què n'espera, de la capitalitat? De la ciutadania, en primer terme. Però també dels seus companys de feina, si ens ho permet.

De la ciutadania n'espero aquest grau de compromís, de complicitat que sempre demostra en tot i per a tot allò que es fa a la ciutat. Com no pot ser d'altra manera, estic segura que s'abocaran amb la capitalitat de la Sardana, se la faran seva. I dels companys, el que espero sempre és el que donen sempre: és grau de compromís, és treball, és esforç, és que no hi hagi ni dissabtes ni diumenges perquè tothom pugui gaudir. Treballem per a tothom i estem molt contents de fer-ho.

La veurem ballar sardanes, alcaldessa?

Ho intentaré! Tot i que he d'advertir-los que ballar no figura entre les meves habilitats principals (somriu). Però és evident que participaré de la dansa, del fet d'agafar-se les mans i de formar part de la rotllana.

CALELLA JA ÉS CAPITAL!

Quan els promotors del projecte 'capital de la Sardana' van articular-lo, en van definir d'una manera molt clara els objectius: contribuir a ampliar la difusió, el conreu i el prestigi social de la Sardana, incrementar la seva cohesió en l'àmbit cultural en els territoris al nord i sud de Catalunya i Andorra i igualment promoure i projectar el municipi designat com a capital tant a l'interior com a l'exterior de les fronteres polítiques del país. En conèixer aquesta iniciativa, Calella, bressol

històric de sardanistes i municipi avesat en l'organització de trobades de gran format, va unir esforços ràpidament amb l'Agrupació Sardanista local i amb entitats culturals potents com són Foto-Film Calella, Joventut Artística i els Amics de la Poesia. El resultat: una candidatura engrescadora, de ciutat, participativa, que potencia allò que ja s'esdevé de manera ordinària al municipi però que sobretot, impulsa noves iniciatives en favor de la divulgació i el coneixement de la música

ca i la dansa nacional de Catalunya. Una candidatura que va seduir els responsables d'aquesta commemoració, la Confederació Sardanista de Catalunya, entitat que aglutina l'acció de la Federació Sardanista de Catalunya, la Unió de Colles Sardanistes de Catalunya i l'Obra del Ballet Popular. És sota la seva tutela i prenent el relleu motivador de la capital precedent, Barcelona, que Calella podrà dir, a partir d'aquest dissabte, que ja és, en relació a la Sardana i la cultura popular, CAPITAL.

Edita:
Ajuntament de Calella

Coordinació i redacció:
Regidoria de
Comunicació

Entrevistes:
Rut Martínez

Fotografies:
Arxiu Municipal,
Arxiu Històric
Municipal de Calella,
Josep Maria Colomer
Mir (Foto-Film Calella)
i Carlos Pericás

Disseny i maquetació:
Carme Guri

Impressió i distribució:
El Punt/Avui -
ROTIMPRES

LA SARDANA PREN LA CIUTAT EN L'ANY DE LA CAPITALITAT

MÉS D'UNA CINQUANTENA D'ACTES TENYIRAN LA CIUTAT DE SARDANA AL LLARG DEL 2015

Portar la Sardana a les escoles de primària en horari lectiu, potenciar la celebració de l'Aplec Pairal de Catalunya, en la seva 88a edició, la creació d'una cobla pròpia formada per una tria d'instrumentistes de gran nivell, trobades d'extensives i de músics de les formacions de cobla que han existit a la ciutat... Però, també, la presentació de noves produccions, actes com el vídeo mapping amb imatges sardanistes i amb la col·laboració, tocant en directe, del tenora i compositor Jordi Paulí, exposicions, l'edició d'un doble CD + DVD amb les músiques i les imatges de la capitalitat...

Aquests són només alguns dels molts elements que vertebraran el programa d'activitats de Calella, capital de la sardana 2015. Una commemoració que a partir d'aquest dissabte, 14 de març, i fins al

proper 12 de març de 2016 –en què Calella cedirà el relleu a la població de Mollerussa-, omplirà els carrers de la ciutat de Sardana, de cobla, de tradició però també d'innovació a partir d'elements d'arrel tradicional.

PER A TOTS ELS PÚBLICS

El programa d'activitats organitzat per l'Ajuntament de Calella, en col·laboració amb l'Agrupació Sardanista local –que enguany celebra el seu 65è aniversari-, integra perfils molt diferents; tant en relació a les edats com també al perfil de públic, en definitiva, als gustos. Propostes de tall més clàssic conviuen amb d'altres més novedoses; trobades de gent gran comparteixen cartell amb cursos a les escoles per als alumnes de 3r i 4t de primària; la tradició que evidencia l'Aplec

de Calella dona pas a iniciatives pioneres com el vídeo 'mapping' sardanista. Tot hi cap, tothom hi és convidat, en aquesta celebració.

Per tal d'oferir informació detallada i el més actualitzada possible al llarg de tot aquest any, l'ajuntament de la ciutat ha posat en funcionament el web específic <http://www.capitaldelasardana.cat/calella2015>, que inclou no només informació sobre els actes principals de la commemoració sinó també indicacions de caràcter pràctic com l'oferta hotelera per al cap de setmana inaugural o els transports específics que s'han preparat per ajudar a la ciutadania a accedir a espais emblemàtics com el Far, on tindrà lloc l'acte solemne de proclamació, aquest dissabte, a les onze del matí. També podeu seguir la capitalitat, minut a minut, a través de les xarxes socials.

DR. CARLES CORDÓN, ONCÒLEG, INVESTIGADOR I AUTOR DEL PREGÓ DE LA CAPITALITAT

'Hauríem de fer més, per la Sardana!'

Vostè és conegut com a oncòleg i investigador però, per als calellencs, és sabuda la seva vinculació amb el sardanisme. Quin ha estat el seu contacte amb el món de la Sardana?

Des de ben jove he apreciat la música i l'expressió artística en tots els seus vessants. Tal vegada sigui per això que vaig entrar a formar part de l'Agrupació Sardanista de Calella. Primer vaig ballar a la colla Renaixença i quan vaig tenir més experiència, vaig poder ballar amb la colla Vallderoure. M'agradava, de fet, m'il·lusionava anar als entrenaments que fèiem a la nit, al vell casal de Calella. I sobretot m'agradava representar la nostra comunitat en moltes ciutats de Catalunya i del sud de França. Sovint repartia les sardanes i gaudia ballant les revesses de concurs. En vam encertar diverses; de fet, era com una mena de festa quan acabàvem la sardana conjuntament amb la cobla i sabíem que n'havíem endevinat el tiratge.

Què en recorda, del binomi Calella - Sardana?

Recordo molts bons moments ballant amb els companys de la colla. Els nois ens vam fer realment molt amics: Ramon Sánchez, Carles Casas, Ramon Villaret, Narcís Marré, Jaume Forest, Federico Planes... També recordo molt les noies, Carmen Sans, Pilar Llobet, Isabel Feliu, Montse Manjon, Remei Moré, Carme Pla, Asumpcion Transachs, Maria Gelmà, Gemma Fornés i Dolors Noheras; de fet, diverses parelles de dansaires van acabar convertint-se en matrimonis.

No sé si des dels Estats Units n'ha pogut tornar a ballar, de sardanes, o ha d'esperar a visitar el nostre país...

En arribar a Nova York sí que hi havia un casal català a recer del qual ens reuníem de manera periòdica per celebrar diverses festes. També a la Universitat de Nova York (New York University) oferien uns cursos sobre història de Catalunya i sovint s'organitzaven ballades de sardanes. Malauradament, amb el pas del temps s'ha anat perdent aquesta presència de la cultura catalana a la ciutat de Nova York.

Pot avançar-nos alguna cosa del pregó? Com l'ha plantejat?

He treballat en el pregó durant més de sis mesos. Per ser sincer, l'he pensat i treballat més que qualsevol

La Sardana és més que una dansa, com apuntaré durant el pregó

14/03/15
11:00 h
Far de
Calella

En cas de pluja, es realitzarà a la Fàbrica Llobet-Guri

altre esdeveniment cultural en el qual hagi participat. També vaig preparar amb molta cura el pregó de la Festa Major de Calella: en aquella ocasió, vaig inspirar-me en la comparació de la nostra ciutat i comunitat amb el cos humà. Vaig quedar-ne molt content. Potser per això aquesta vegada he filat una mica més prim i he fixat la mirada en la mà. De fet, el títol del pregó és 'Donant-nos les mans'. S'articula segons tres lemes, tres interpel·lacions que representen la nostra vida i l'enllacen amb la Sardana a través de la mà. Els temes són: 'Pregoner, què és la Sardana?' (1); 'El sentiment de la mà' (2); 'Donant-nos les mans' (3); i... una última sorpresa que no desvetllaré.

Gaudeix de bona salut, la Sardana?

Crec que sí, tot i que em sap greu no veure més gent jove participant d'un acte tan extraordinari d'harmonia, exercici i universalitat. Hauríem de fer més, per la Sardana!

Si li dic 'Record de Calella', què li passa pel cap?

La música del mestre Bou i la lletra de Vives i Batlle, i tant! És una de les sardanes que més m'agraden. Em porta el record de l'Aplec, de festa, de joventut, de la nostra Calella: 'Sota els pins formosos de Calella han vingut el catalans, i mirant al cel han fet l'anella que ara i sempre els lligarà cor i mans'. La Sardana és més que una dansa, com apuntaré durant el pregó.

Carles Cordón va ser membre de l'Agrupació Sardanista de Calella i de la colla Vallderoure

Diverses parelles de dansaires de la colla van acabar convertint-se en matrimonis

JORDI FELIU, TIBLE I COMPOSITOR. AUTOR DE LA SARDANA CALELLA, CAPITAL DE LA SARDANA

'Si els pobles tinguessin un cognom, el de Calella seria Sardana'

A casa, és tot una mica més difícil?

A tot arreu intento donar el millor de mi. A Calella és com si fos de la família, et troben pel carrer, a un restaurant o comprant el pa. La capitalitat de la Sardana serà una gran festa sardanista que depassarà l'àmbit local, arribarà arreu de Catalunya i tothom tindrà els ulls mirant cap a casa nostra. Sabem que els sardanistes de Calella són persones exigents i no es mereixen qualsevol cosa. El pes de la tradició sardanista, a Calella, és gran: si els pobles tinguessin un cognom, el de Calella seria Sardana. Aquest ha estat el meu repte: escriure una sardana per a la capitalitat que superi les expectatives dels calellencs i també les de la resta de seguidors d'arreu de Catalunya.

Com l'ha plantejada, aquesta sardana? És fidel al seu estil?

Completament, si no, no seria sincer amb mi mateix. El que m'ha interessat sempre és jugar amb el material temàtic de la sardana, variant-lo perquè no soni mai de la mateixa manera. Crec que a mesura que vas escoltant una sardana has d'anar descobrint-hi coses noves, incrementant l'interès per no caure en la rutina de fer sentir coses que ja s'han escoltat, però mantenint sempre un aire d'unitat en la composició. Recordo el primer assaig amb la cobla de la capitalitat. En provar un fragment, un dels músics va dir: 'Això és marca de la casa'. I crec que és bo. Després d'haver escrit una trentena de sardanes, totes elles diferents, és reconfortant saber que es coneix que una sardana és teva.

Què n'espera, quan compon? Que agradi? Que es toqui? L'aprovació dels músics?

Evidentment que desitjo que agradi i que es toqui però en primer lloc, com tot compositor, n'he d'estar satisfet jo mateix. I per altra banda també espero que agradi als meus homòlegs i rebre'n les seves crítiques perquè sé que hi ha músics que en saben molt més que jo. Aquest últim és un gran al·licient per a mi.

A l'exposició retrospectiva sobre Calella i la Sardana hem pogut resseguir com, des de fa pràcticament un segle, les cobles i la Sardana han estat molt presents

a la ciutat. Com s'explica que Calella no tingui avui una cobla estable ni tampoc una colla sardanista? La Sardana ja no està de moda?

El món de la Sardana ha tingut moments alts i baixos, topant amb tota mena de problemes molt lligats al tipus de societat en què vivim. L'escola i la cobla de Calella va ser una gran tasca que varen engegar, ara fa una colla d'anys, un seguit de persones molt il·lusionades

La sardana de la capitalitat és marca de la casa

Ningú viu dins un búnquer escoltant només un sol tipus de música

i crec sincerament que van arribar a fer un seguit de coses molt rellevants. Els problemes van arribar quan molts de nosaltres vam marxar a altres formacions per seguir el nostre camí cap a la professionalització o a estudiar altres carreres i no van poder comptar amb un planter de músics-estudiants o simplement de músics vinguts d'altres escoles o formacions. Suposo que devia passar tres quartes parts del mateix amb les colles sardanistes de la ciutat. Molts poden dir que la Sardana no està de moda. Com a músic i compositor crec que, si veritablement no està de moda és perquè no s'utilitzen prou els cànons musicals de l'època en què vivim.

A què es refereix?

Ningú viu dins un búnquer escoltant només un sol tipus de música. Avui tothom té accés a tot tipus d'estils, ja sigui clàssic, jazz, pop, rock, blues, funk... No se'ns hauria de fer estrany, escoltar segons què. Sé que les dificultats econòmiques han estat un obstacle però no per això hem de deixar de treballar en favor de la dignificació de la Sardana, perquè no es vegi com una cosa estranya i rànica.

I com fer-ho, per dignificar-la?

Fer les audicions, concerts i ballades en llocs mínimament adequats, remunerant la feina dels compositors i intèrprets d'una manera digna, difonent la Sardana en àmbits no estrictament sardanistes, a les escoles, etc. Hi ha moltes coses que poden ajudar a dignificar aquesta dansa i aquesta formació, la cobla, que és única al món.

Les commemoracions de vegades es converteixen en oportunitats. Parlin's d'aquesta trobada de la cobla Ciutat de Calella que estan preparant.

Aquest serà, almenys per a mi, un dels actes més entraenyables de la capitalitat. Significarà el reagrupament, després de més de vint anys, dels antics alumnes i components de l'escola de cobla Ciutat de Calella, per poder tornar a tocar junts. La sensació serà semblant a la del primer dia que vàrem interpretar una sardana davant el públic. Vull dir que no s'ha d'esperar una gran audició amb una gran cobla de qualitat sinó que la gent es trobarà una reunió d'antics companys amb la intenció de passar-ho bé, de recordar velles vivències i compartir-ho amb el públic sardanista. Podrem comptar també amb la participació dels antics mestres de l'escola. La sardana uneix i es pot dir que, en aquest sentit, l'escola de cobla ha unit per sempre els seus components.

14/03/15
13:00 h
Plaça de l'Ajuntament
*

ESTRENES D'ALTA VOLADA

L'audició d'aquest dissabte, 14 de març, a la una del migdia, a la plaça de l'Ajuntament, servirà per presentar al públic les estrenes de la capitalitat. Un total de cinc sardanes encarregades per l'Agrupació Sardanista de Calella a alguns dels autors més populars del moment, en molts casos, vinculats estretament a la població. Per encendre els ànims, s'interpretarà en primer lloc la sardana de la capitalitat, de

Jordi Feliu (1971), que s'haurà escoltat només un parell d'hores abans per primera vegada al Far de Calella, en el marc de l'acte institucional de proclamació. I, de manera progressiva, s'aniran desvetllant les incògnites. Jordi Molina (1962) estrenarà *El silenci del Far*; Francesc Cassú (1965), *La màgia de les Torretes*; Enric Ortí (1966), *Camí Ral* i Marc Timón (1980), *Calella Vila Bella*.

Completarà l'audició encara una última estrena, original de Jordi Teixidó (1929): *Agulla d'imant*, dedicada a l'Agrupació Sardanista de Calella amb motiu del seu 65 aniversari a iniciativa dels Amics de la Poesia de Calella. De fet, l'Agrupació serà homenatjada el proper 22 de març, en el decurs de la celebració dels XXXIII Jocs Florals de Calella. El tenora Jordi Paulí participarà en aquest homenatge.

D'esquerra a dreta Jordi Feliu, Jordi Molina, Marc Timón, Enric Ortí i Francesc Cassú.

* En cas de pluja, es realitzarà a la Fàbrica Llobet-Guri

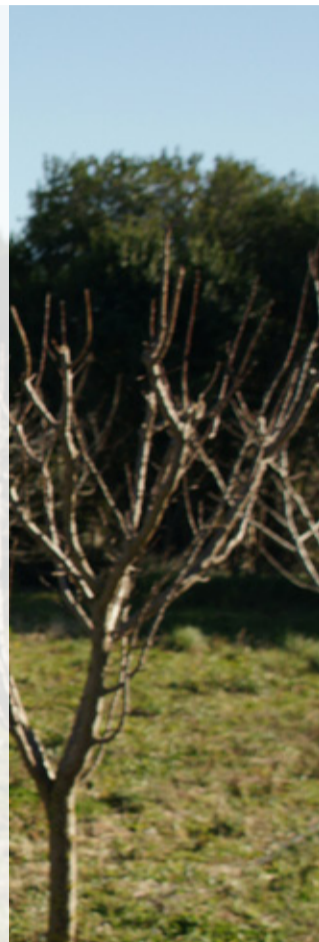

FRANCESC CASSÚ, DIRECTOR DE LA COBLA CAPITAL DE LA SARDANA I DE LA PRINCIPAL DE LA BISBAL

‘S’ha de mirar d’ara endavant i no endarrere’

Francesc Cassú (Girona, 1965) és un dels noms propis de la capitalitat de la Sardana de Calella. Ho és per talent, per amistat amb diversos dels impulsors del projecte i per empatia amb una determinada manera de fer les coses. Tal vegada sigui aquest el motiu que expliqui no només que s’hagi posat al davant de la cobla de la capital sinó que hagi signat una de les estrenes dedicades a Calella, *La màgia de les Torretes*.

TROBADA DELS MÚSICS DE L’ESCOLA DE COBLA CIUTAT DE CALELLA

La cobla capital de la Sardana de Calella realitzarà diverses actuacions al llarg d’aquest any. Una de les més destacades serà el concert que tindrà lloc en el marc dels Premis Capital de la Sardana, a la nova Sala Mozart, el pròxim 20 de novembre. Que la música es viu a Calella d’una manera intensa ho fan evident senyals múltiples. Però que la música de cobla ha estat, des de fa pràcticament un segle, present de manera regular al municipi ho palesa l’existència de formacions com les històriques cobles Llevantina –en les seves dues etapes–, Principal i la més recent escola de cobla Ciutat de Calella. Va ser el 25 d’octubre de 1985, a la sala d’actes de L’Esplai de Calella, que es va presentar l’escola de cobla Ciutat de Calella, en col·laboració amb noms propis que tenen molt a veure amb l’actual capitalitat de la Sardana. Entre ells, el tenora i compositor Jordi Molina. Però també Florenci Trullàs, Josep Riumalló, Ricard Parés, Jordi Ruscada, Enric Rigau, Pere Rabassada, Xavi Molina, Marcel Artiaga... Les classes a l’escola de cobla van finalitzar l’any 1994 i la formació resultant va realitzar actuacions de manera més o menys regular fins a l’any 1998. Avui, el tible i compositor Jordi Feliu és el músic en actiu que millor exemplifica aquest projecte desenvolupat fa trenta anys. Amb motiu de la celebració, aquest 2015, de la capitalitat de la Sardana de Calella, els músics que van passar per l’escola de cobla han organitzat una audició-concert que servirà per retrobar-se i tocar novament junts. Sota el guiatge de Feliu, que destaca la il·lusió que han mostrat els músics davant aquesta convocatòria, la cobla començarà aquest mes de març els assaigs parcials de cara a la trobada prevista la primavera vinent –entrat el mes de maig.

El resultat final és una cobla esplèndida, on hi ha gent de cobles - orquestres històriques però també músics de formacions amb projectes propis molt interessants

No podem perdre aquesta oportunitat d’or per a la música de cobla

No és massa habitual veure’l dirigint altres cobles... Cert. El que més tinc són encàrrecs de composició, que són els que m’acaben fent més il·lusió, de fet, és l’objectiu atès que he centrat la meua prioritat en l’àmbit de la composició. Tot i així, he dirigit ocasionalment altres formacions i, en rebre la invitació de Calella, no m’ho vaig pensar. Vam remenar bé l’agenda i hem aconseguit el vistiplau de tothom per fer possible aquesta cobla d’alt nivell.

La tria d’instrumentistes fa salivera. En primer lloc, s’ha apostat per gent propera a Calella, més enllà de ser-ne fill: hi ha compositors i músics afins a l’Agrupació, que són els que primer van configurar la tria, el primer garbell. Després s’ha buscat que hi hagués representació de grups diversos, que no només es comptés amb músics d’una cobla o altra. El resultat final és una cobla esplèndida, on hi ha gent de cobles - orquestres històriques com els Montgrins, la Selvatana, la mateixa Principal de la Bisbal, però també músics de formacions amb projectes propis molt interessants com la Sant Jordi o la Principal del Llobregat. Gent de l’Empordà però també gent de Tarragona. És a dir, una representació molt àmplia del bo i millor del territori.

Ha estat difícil que empastin músics que no havien tocat mai junts? Són músics no avesats a tocar junts, és veritat, però són ràpids, molt professionals i hàbils. D’una manera molt orgànica vam aconseguir que el conjunt sonés compacte. De fet, de maneres de tocar només n’hi ha dues: bé o malament. I aquests músics, tots, toquen molt bé.

Ens hem de remuntar a la sardana *Plenitud*, en homenatge a Manuel Saderra i Puigferrer, l’any 2009, per trobar la seva última estrena en aquest format. Per què ara? Perquè Calella ho ha volgut. Ja fa temps que vaig decidir deixar de fer sardanes. Va arribar un moment en què em vaig sentir cremat. En rebre l’encàrrec de Calella, no m’ho vaig pensar: em va fer una il·lusió especial i reconec que he escrit aquesta sardana pensant en qui la tocaria, en aquesta cobla, i per tant, que en trauria

un partit extraordinari d’allò que estava escrivint a nivell artístic.

Per què les Torretes? No ha estat fàcil, hi ha moltes sardanes dedicades a Calella, a la seva gent, a indrets molt emblemàtics de la població. Però curiosament no n’hi havia cap sobre aquest paratge. Quan el coneixes, t’adones que és màgic: el mar, el vent i la presència simbòlica d’aquestes torres, fins a cert punt misterioses.

Per definició, la capitalitat de la Sardana és un projecte amb voluntat de regeneració i divulgació del fet sardanista més enllà de la dansa o la música. És optimista, en relació al moment que viu la Sardana?

Optimista absolutament, per tarannà, però pel que fa a la música, als músics. I això implica acceptar que les coses s’han fet bé. Hi ha músics excel·lents que opten de manera convençuda per instruments de cobla. La batalla la tenim amb el sardanisme, com a moviment. Sens dubte, necessita millorar. Cal entendre que les coses s’han de fer mirant d’ara endavant i no d’ara endarrere, acceptant que potser l’objectiu no és estrenar quaranta sardanes l’any, sense contemplar la qualitat d’allò que es toca.

Tal vegada en l’àmbit musical s’hagi treballat més en xarxa...

La morfologia dels instruments ha millorat, la tècnica dels lutiers també, l’existència de les escoles superiors... Tot suma, evidentment. El sentiment catalanista creixent també hi ajuda. Tal vegada sigui una gran coincidència dels astres però no podem perdre aquesta oportunitat d’or per a la música de cobla. En aquest sentit, és clau la feina feta per un seguit de músics de la generació dels seixanta que han apostat fermament i desacomplexada per aquesta música i per aquests instruments.

El repte continua essent la internacionalització d’aquesta música? Sense dubte. I la política no ens hi ajuda. No hi ha manera de fer sortir aquest so, cal picar molt ferro però continuarem insistint-hi.

JOAN DÍAZ, PIANISTA I DIRECTOR MUSICAL DE L'ESPECTACLE PARAULES D'AMOR

'Encara existeixen prejudicis amb els instruments de la cobla'

Premiat en cinc ocasions per l'Associació de Músics de Jazz com a millor pianista i teclista, **Joan Díaz** va sorprendre el públic i la crítica amb el seu treball, *We Sing Bill Evans* (Introducing Sílvia Pérez Cruz) amb el qual va obtenir el Premi de la Crítica de la Revista Jaç i va ser finalista als Premis ARC. Díaz, nascut a Barcelona l'any 1967, és el que en podríem dir un nou calellenc. Viu a la ciutat des de fa un parell d'anys i, des d'aquí, segueix amb el seu compromís formatiu (és professor a l'ESMUC i al

Taller de Músics) i creatiu. És en aquest últim vessant que Díaz incorpora el timbre de la cobla tradicional catalana, després d'haver signat alguns dels projectes de cobla-fusió més destacats dels últims anys.

El problema dels criteris comercials és que el públic s'acomoda a la música fàcil

Vostè ha tocat amb Randy Brecker, Michael Mossman, Paolo Fresu, Jorge Rossy, Perico Sambeat, Gonzalo Rubalcaba, Dick Oatts... Què hi fa, escrivint per a una cobla?

Música (somriu).

Què trobarà, la gent que assisteixi a l'espectacle *Paraules d'amor*?

Un recull de cançons molt conegudes d'autors com Joan Manuel Serrat o Ovidi Montllor però també temes de Stevie Wonder, un espiritual de Yellowjackets, estàndards com *Fly me to the Moon* o *Garota de Ipanema* i cançons provinents de la música popular catalana, interpretades per tres cantants i vint músics, que són els que integren la Cobla & Big band de la capitalitat. Tot plegat amb un fil conductor: l'amor a algú, una parella, una mare, a Déu...

Com ha fet sonar, aquest grup tan singular?

Ja havia treballat amb cobla sencera i també sumant el

timbre de tibles i tenores a la big band de l'ESMUC. La clau és equilibrar la potència sonora dels instruments de doble canya: tibles *versus* saxos i trompetes, per exemple, i comptar amb músics que toquin molt bé i siguin capaços d'afinar. El gran problema dels instruments de la cobla és l'afinació, que és sempre relativa encara que estiguin molt ben tocats. Això topa amb l'afinació pràcticament perfecta d'instruments més moderns.

Però alguna gràcia deuen tenir, però...

Sí, és clar. *Timbricament* no hi veig cap problema, per treballar amb instruments de doble canya. De fet, empasten molt bé amb metalls i amb saxos.

Doncs per què costa tant trobar-los fora de l'àmbit 'cobla'?

Perquè són instruments incomprensiblement separats, aïllats, d'altres realitats musicals. Passa igual amb la clàssica o amb instruments específics de la música moderna, com la guitarra elèctrica. Tradicionalment,

aquests instruments no participaven de repertoris que no fossin els propis.

Com redreçar-ho?

Cada vegada hi ha més bons instrumentistes, més formats, amb més amor a la música, des d'un punt de vista de dedicació, però comercialment és un desastre...

Què vol dir?

Els criteris artístics cada vegada tenen menys incidència en el món de la música professional i, per contra, els criteris comercials cada vegada en tenen més. El problema dels criteris comercials és que el públic s'acomoda a la música fàcil de la mateixa manera que s'acomoda a la televisió fàcil.

Hi ha música fàcil i música difícil?

Sí, és clar. La música –i la tele– fàcil és aquella que no requereix cap mena d'esforç per part de qui la consumeix, cap tipus d'interactuació. És aquella que ja coneixes i que et repeteixen una, dues, tres... infinites vegades. Si s'imposa aquest model, hi ha poc espai per investigar, experimentar, innovar. I això també dificulta la presència de la cobla fora de l'àmbit sardanista.

Aquesta realitat condemna les propostes de fusió.

No perquè afortunadament hi ha gent perseverant, tocsuda fins i tot, que hi posa molta empenta. En aquests moments, qualsevol música original, 'nova', ho té molt complicat per veure la llum. És l'antítesi dels anys setanta, en aquest sentit.

Què passava, llavors?

Era un laboratori continu d'experimentació sonora, estètica, etc. Es van fer molts desastres, és clar, però també coses que han marcat un punt d'inflexió en la música moderna. De fet, com ja va passar amb els compositors de finals del XIX i primer terç del segle XX.

Alguna cosa s'haurà avançat: Roger Mas, Niño Josele, Andrea Motis, Joan Albert Amargós o Lluís Vidal s'han acostat a la cobla...

A la cobla i als instruments de la cobla. Ara es coneixen més, això és cert, però el prejudici encara és gran. I molt poca gent vol assumir el risc, en una formació mitjana o fins i tot gran, d'incloure-hi instruments que no tenen una afinació tan temperada com poden tenir altres vents. Això costarà molt. Han de sortir més músics amb un domini instrumental brutal (com ja n'hi ha) i amb referents estètics més amplis.

Què el motiva, doncs, a continuar-hi experimentant?

Per a mi és un descobriment, refresca el meu imaginari musical. Les tenores ben tocades i el fiscorn em semblen instruments espectaculars.

D'esquerra a dreta: Gemma Abrié, Xavi Casellas i Laura Simó, veus solistes de l'espectacle.

L'EMOCIÓ DE LES PARAULES

Com sonen les cançons de Serrat, Sinatra, Montllor o clàssics com *El noi de la mare* mesclats amb el color de la doble canya? I cançons referencials dels anys vuitanta passades pel sedàs d'una big band formada per alguns dels instrumentistes més destacats del nostre país? *Paraules d'amor* proposa fer un passeig per la cançó d'ahir, d'avui i de sempre, diversa en estils i procedències, gràcies a una tria àmplia que permet donar

a conèixer les moltes possibilitats expressives del coblisme actual. A les veus de Laura Simó, Gemma Abrié i el calellenc Xavi Casellas, s'hi suma el talent de músics experts com Guim García Balasch, Llibert Fortuny, David Pastor o Mireia Farrés sense oblidar els músics locals Juan Carlos Narzekian, Pere Grau i Lucas Martínez. La cita: dissabte, 14 de març, a les deu de la nit, a la Fàbrica Llobet-Guri.

14/03/15
22:00 h
Fàbrica
Llobet-Guri
Calella

Agrupació Sardanista de Calella, 65 anys compromesos amb la cultura i el país

La fundació de l'Agrupació Sardanista de Calella, l'any 1950, no s'entendria al marge d'un context polític, social i econòmic absolutament influent en l'activitat diària d'una entitat creada per difondre la Sardana i, per extensió, la mateixa cultura catalana.

Hereva de Joventut Sardanística (1924), la dictadura franquista –com ho va ser en el seu moment la de Primo de Rivera– va servir, en certa mesura, per cohesionar els interessos dels primers membres de l'Agrupació. Són anys de lluita contra el poder institucional.

Una de les primeres activitats de l'Agrupació va ser la participació en la Caravana de la Sardana que organitzava l'Obra del Ballet Popular. La captació de socis es produïa principalment al llarg de la temporada d'audicions setmanals –de juny a setembre–. L'any 1960, l'Agrupació ja comptava amb 864 socis. Els pri-

mers concerts –celebrats al pati d'Acció Catòlica–, els homenatges, els concursos de colles, el tradicional concert de Nadal, la revetlla de Sant Jaume, eren alguns dels actes de caràcter ordinari que desenvolupava l'entitat. En bona part, fins avui.

Mereixen una menció especial fites com l'organització del Primer Congrés del Sardanisme (1993) o el nomenament de Calella com a Ciutat Pubilla de la Sardana (1996). Tot plegat ha convertit, en paraules de l'actual president de l'Agrupació, Josep Riera, la ciutat de Calella en un autèntic 'referent' en l'àmbit sardanístic.

Paco Llobet, Joan Massó, Joan Font, Jaume Súria, Xavier Gamell, Josep Puig, Joan Lloret, Josep Maria Coll... Però també Ramon Pedemonte, amb els seus fills Esteve i Ramon, i el mateix Josep Riera o Xavier Pedemonte i Marín, que va presidir la Federació Sardanista de Catalunya i liderar la co-

14/03/15
18:30 h
Sala d'Exposicions Ajuntament Vell

missió organitzadora de l'Any de la Tenora (2000). Els seus són noms propis d'una entitat amb història. Amb passat, de present i per al futur.

La mostra *Calella, a la Sardana: Verd de pi, blau de mar* repassa el vincle de la ciutat amb la Sardana. Ho fa a través de vint panells i de l'exposició de

material inèdit provinent de l'Arxiu Històric Municipal de Calella i de diversos fons privats. Tot sota la tutela experta de membres de Foto-Film Calella, entitat de referència en l'àmbit de la fotografia i la imatge.

Serà a la sala d'exposicions de l'Ajuntament Vell fins al proper 29 de març.

AYMERICH, AUTOR DE DOCUMENTALS D'ÈXIT COM EL RECENT *BON COP DE FALÇ. LA HISTÒRIA DE L'HIMNE*, PLASMA ARA EN IMATGES EL SEU VINCLE AMB CALELLA I LA CULTURA D'ARREL

'Posar el llenguatge cinematogràfic al servei de la Sardana és una oportunitat per treure'n a la llum la seva enorme càrrega simbòlica'

Eloi Aymerich (Mataró, 1982) és el director audiovisual de l'espectacle *Verd de pi, blau de mar*, una retrospectiva sobre la Sardana i Calella que es podrà veure aquest diumenge, 15 de març, a un quart d'una del migdia, a la sala polivalent de la Fàbrica Llobet-Guri. Però també ha deixat la seva empremta en el DVD que acompanya el doble CD *Les músiques i les imatges de la capitalitat* (Ajuntament de Calella – DiscMedi 2015), que permetrà a tots aquells qui ho desitgin tenir un record de les produccions pròpies de la capitalitat.

Calella, a la Sardana:
VERD DE PI, BLAU DE MAR

Cobla capital de la Sardana
Francesc Cassú, director
Eloi Aymerich, director audiovisual

En col·laboració amb Joventut Artística de Calella, amb:

Montserrat Candini (Fragment lliçó magistral de Francesc Grau i Viader)

Anna Terricabres (CERCLES de Laia Noguera)

Josep Torres (LA SARDANA de Josep Miracle)

Martí Germà (AIRES D'APLEC de Francesc Castells)

Carme Horta (LA SARDANA de Concepció Organ)

Maria Rosa Serra (NO LA DEIXEM MORIR! de Maria Cardona)

Sara Escamilla (CALELLA i LA SARDANA de Pepita Gallart)

Pau Feliu i Pruna (LA SARDANA ENS ENALTEIX de Josep Maria Nogué)

15/03/15
12:15 h
Fàbrica Llobet-Guri Calella

Quan em va arribar la proposta de posar-me darrere la càmera per dirigir audiovisualment la cobla de la capital de la Sardana vaig pensar que era una oportunitat. Posar en escena la Sardana usant les tècniques del cinema i la televisió, malauradament, és poc habitual. Estem molt acostumats a veure el pop, el rock o fins i tot el folk en videoclips, documentals, directes de concerts... Però gairebé mai hi trobem una Sardana. L'enorme càrrega simbòlica d'aquest gènere presenta moltes possibilitats.

Aymerich segueix: Amb el nom que hem donat al DVD publicat, *Verd de pi, blau de mar*, hem volgut explicar que sense paisatges, sense imatges en les quals inspirar-se, la majoria de composicions sardanístiques no tindrien sentit. El fet que la capital de la Sardana 2015 sigui Calella –població on va viure tota la infàn-

cia el meu avi Joaquim Casas– em va portar a posar a primera línia un imaginari comú de la població: el pi i el mar. El blau i el verd. I reivindicar aquest univers de color, llum i textura que mescla la tradició secular de la Sardana, de la terra amb la poesia visual de la Mediterrània.

Per fer possible aquesta producció, l'equip de la productora Clack ha treballat a contrarellotge. Un dels objectius dels organitzadors era poder presentar, coincidint amb els actes de proclamació, el DVD que s'estrenarà aquest diumenge.

El fet de poder enregistrar poemes recitats que també apareixen en el DVD i crear un espectacle visual de projeccions en el concert, on es mesclaran imatges Super-8 d'arxiu de fa dècades amb efectes de videojòquei post-moderns, també és una declaració d'intencions. Renovar-nos sumant l'herència o morir. Aquest risc, aquesta voluntat de renovar l'herència cultural per posar-la en primera línia d'allò atractiu i possible de compartir ha estat constant. Tant la Rut Martínez, comissària de la capitalitat, com en Francesc Cassú, el director musical de la cobla, han estat els meus grans aliats per avançar en aquesta direcció.

Però, a què es refereix, exactament Eloi Aymerich quan apunta la seva voluntat de projectar la història, de renovar-ne el discurs?

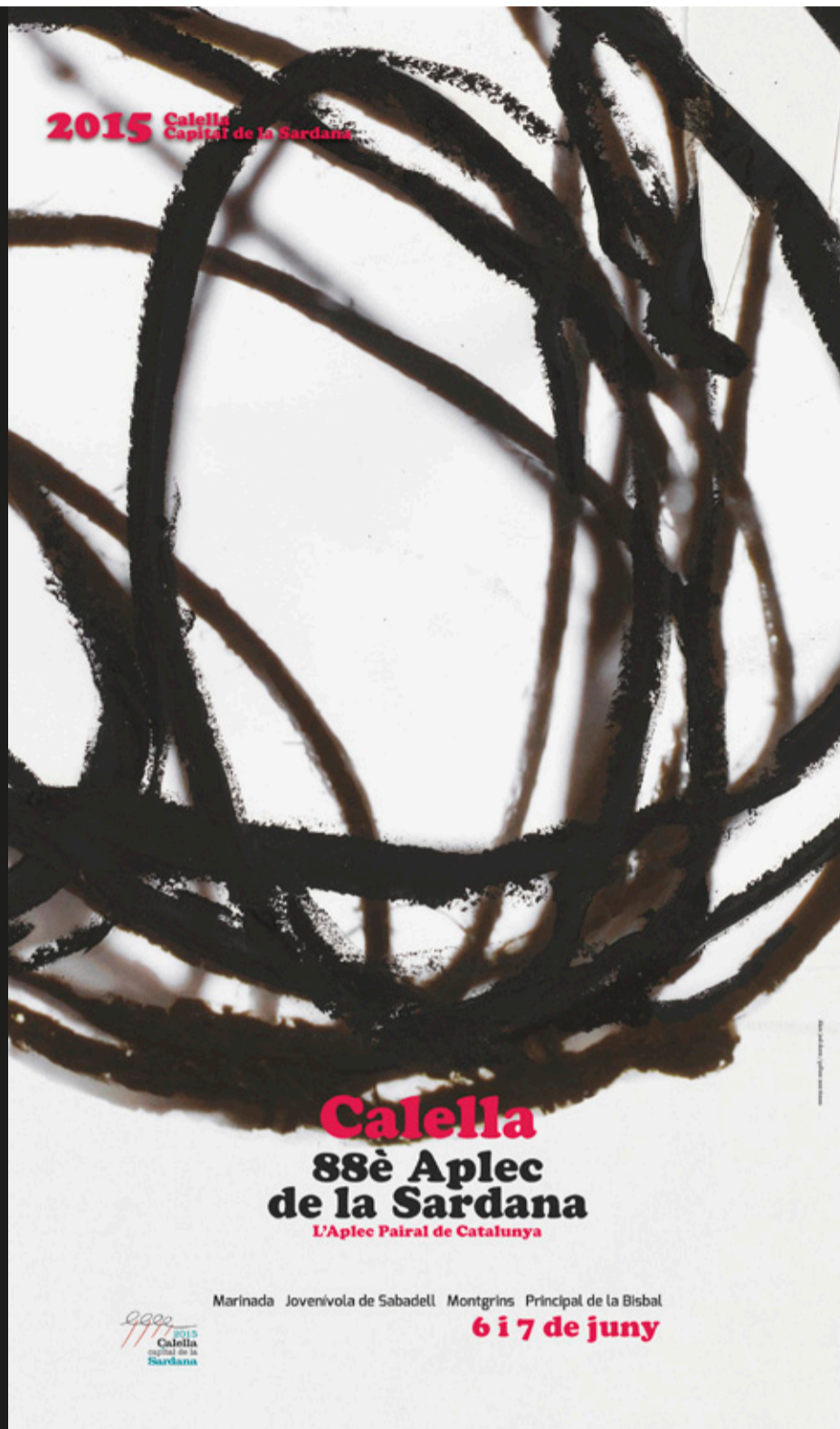
Perquè ens entenguem, posar videoclips de sardanes a Youtube ha de ser una cosa normal. I atrevir-nos a fer-ho ha de ser considerat el primer pas per tornar a posar la Sardana on es mereix: al centre dels elements musicals que ens construeixen com a poble des de fa generacions. 'Un poble que estima i avança donant-se les mans'.

Pairal, per damunt de tot

L'Aplec de Calella, 'l'Aplec Pairal de Catalunya', celebrarà enguany la seva 88a edició i ho farà sumant sinergies amb col·lectius ben diversos.

En aquest sentit, la festa començarà el dissabte, 6 de juny, al matí, amb la celebració de la **Trobada de colles sardanistes dels equipaments cívics de gent gran de Catalunya**, una activitat organitzada en col·laboració amb el departament de Benestar Social i Família i la Confederació Sardanista de Catalunya. Serà al passeig de Manuel Puigvert i inclourà una ballada de sardanes i un dinar a preus populars.

El ja tradicional concert de tarda donarà el tret de sortida a l'Aplec de la Sardana i, al vespre, arribarà la doble audició, novament al passeig de mar. L'endemà, jornada festiva del 88è Aplec de la Sardana, les cobles Marinada, Jovenívola de Sabadell, Principal de la Bisbal i Montgrins iniciaran l'audició a un quart d'onze del matí. Novament s'inclourà la celebració del concurs de colles improvisades i la votació popular a la sardana preferida dels balladors. A la tarda, a partir de les quatre, s'iniciarà de nou la festa que, arribada la interpretació de la sardana de conjunt, **Record de Calella**, presentarà un element innovador. Els alumnes de les escoles de Calella (Minerva, Salicrú, Freta i Escola Pia) de 3r i 4t de primària, que han participat en el curs d'ensenyament de sardanes celebrat en horari lectiu, amb motiu de la capitalitat de la Sardana de Calella, ballaran per primera vegada a l'Aplec. Per endolcir-ho, tindrà lloc una xocolatada popular. Us hi esperem!

FES-TE L'AGENDA

- 22/03/2015**
12.00h, Església del l'Escola Pia de Calella
XXXIII Jocs Florals de Calella
Homenatge a l'Agrupació Sardanista de Calella, amb motiu del seu 65è aniversari
Amb la participació de Jordi Paulí, tenora
- 6/06/2015**
Pg. de Manuel Puigvert
88è Aplec Pairal de Catalunya
- 7/06/2015**
Parc Dalmau
88è Aplec Pairal de Catalunya
- 20/06/2015**
18.30h, Sala d'actes de la Cooperativa L'Amistat
Presentació del nou portal web de la Confederació Sardanista de Catalunya
- 20/06/2015**
22.00h, Passeig de Manuel Puigvert
Concurs de colles (bàsic)
Amb la cobla Mediterrània
- 8/11/2015**
Matí (Pend. determinar)
Pavelló Municipal d'Esports
Final de Punts Lliures
En col·laboració amb la Unió de Colles Sardanistes de Catalunya
- 15/11/2015**
Matí (Pend. determinar)
Passeig de Manuel Puigvert
Trobada de cobles infantils de Catalunya
En col·laboració amb l'Obra del Ballet Popular
- 20/11/2015**
19.00h, Sala Mozart
Premis Capital de la Sardana
Amb la cobla capital de la Sardana 2015
- 19/12/2015**
Pend. horari i espai
Presentació de la Guia d'Aplecs Sardanistes 2016
- 20/12/2015**
12.15h, A la Sala Mozart
Tradicional Concert de Nadal de l'Agrupació Sardanista de Calella

ORGANITZA:

EN COL·LABORACIÓ:

AMB EL SUPORT DE:

MITJANS OFICIALS:

MITJANS COL·LABORADORS:

